

Haal eruit wat erin zit

Wat betreft directeur Gerard van Gorkum van ARN B.V. te Weurt is het niet kiezen voor nascheiding van kunststoffen uit huishoudelijk afval een gemiste kans. "Nedvang geeft om haar moverende redenen de voorkeur aan scheiding aan de bron. Of dat de meest vriendelijke optie is in relatie tot het milieu is echter maar de vraag. Scheiding aan de bron betekent namelijk extra inzamelrondes, meer transport en extra en grotere overslagcapaciteit," geeft Van Gorkum aan. Op het laatste moment is onder grote druk ook de optie van nascheiding aan het Raamakkoord toegevoegd. Toch kan hij voorlopig nog niet eruit halen wat erin zit. "Wij krijgen onvoldoende zekerheid om de daarvoor benodigde investering ook terug te kunnen verdienen. Jammer, want volgens ons is hier duidelijk sprake van een gemiste kans."

ARN heeft de proef op de som genomen door met bestaande scheidingsinstallaties huishoudelijk restafval te ontdoen van kunststoffen. "Daaruit bleek dat het rendement beduidend hoger was dan met scheiding aan de bron. Logisch want bij nascheiding heb je uitsluitend te maken met techniek. Bij scheiding aan de bron ben je afhankelijk van menselijk gedrag. Wat stoppen ze wel en wat niet in de zak. Uit onderzoek blijkt namelijk dat 30 tot 35 procent van de aan de bron ingezamelde kunststoffractie dusdanig is vervuild, of zelfs helemaal onge-

schikt is voor recycling, waardoor dit alsnog naar een verbrandingsoven gaat.

Tweede instantie

De optie van nascheiding is in tweede instantie aan het Raamakkoord toegevoegd. Een belangrijke voorwaarde daarbij is dat het rendement tenminste vergelijkbaar moet zijn met scheiden aan de bron. Van Gorkum: "Een proef op de som heeft uitgewezen dat nascheiding zelfs een aanzienlijk hoger rendement oplevert. Zeker als je in de vergelijking uitgaat van herbruikbaar kunststof. Waar is het wachten dan nog op, zal een ieder zich afvragen? Het antwoord kan kort zijn: zekerheid. Voor ons is dat op de eerste plaats leveringszekerheid. Je zal met partijen en meerjarige contracten moeten afsluiten. Maar gemeenten kunnen dat bijvoorbeeld alleen als er voldoende verwerkingscapaciteit in ons land is. Is die zekerheid er niet, dan krijgen zij van Nedvang geen vergoeding voor hun inspanningen. In principe zijn wij bereid om de benodigde investeringen in nascheidingsinstallaties te doen, maar dan moeten we wel de nodige zekerheid hebben dat wij de kosten eruit halen. En daar wringt de schoen. De regeling zoals deze nu is voorgesteld, loopt in 2012 af. Wat ons daarna te wachten staat, weet nog niemand. Nu groots investeren herbergt dus een aanzienlijk groot risico. Zo'n installaties schrijf je niet af in drie jaar. Garandeer ons een termijn van 10 jaar en wij voldoen aan alle randvoorwaarden. Alleen begint de tijd zo langzamerhand wel te dringen," verklaart Van Gorkum.

Ook het feit dat de grondstofprijzen momenteel op een aanmerkelijk lager niveau liggen dan een maand of zes geleden, werkt niet bepaald stimulerend om flink te investeren in recyclingstechnologie. Dat is ronduit jammer.

Om uit de impasse te geraken heeft ARN, zowel Nedvang als het ministerie van VROM, schriftelijk verzocht om meer garanties en duidelijkheid voor de langere termijn te verkrijgen. "Beide instanties zwijgen evenwel tot op dit moment in alle talen. Uitstel behoeft echter nog geen afstel te zijn. Als de gewenste zekerheid alsnog wordt geboden, willen wij de uitdaging zeker aangaan," aldus Van Gorkum. "In afwijking van vele verbrandingsinstallaties zijn en blijven wij voorstander van recycling".